

Europeiska unionens officiella tidning

C 290

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

1 oktober 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 290/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 282, 24.9.2011	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2011/C 290/02	Mål C-370/11: Talan väckt den 12 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	2
2011/C 290/03	Mål C-377/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 18 juli 2011 — International Bingo Technology, S.A. mot Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Mål C-381/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 18 juli 2011 — Manuel Mesa Betrán och Cristina Farrán Morenilla mot Novacaixagalicia	3

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 290/05	Mål C-385/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 19 juli 2011 — Isabel Elbal Moreno mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	3
2011/C 290/06	Mål C-389/11 P: Överklagande ingett den 22 juli 2011 av Région Nord-Pas-de-Calais av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 12 maj 2011 i de förenade målen T-267/08 och T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'Agglomération du Douaisis mot kommissionen	4
2011/C 290/07	Mål C-398/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 27 juli 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power och Walter Walsh mot Minister for Social and Family Affairs, Irland, och Attorney General	5
2011/C 290/08	Mål C-399/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Constitucional, Madrid (Spanien) den 28 juli 2011 — Brottmål mot Stefano Melloni — övrig part: Ministerio Fiscal	5
2011/C 290/09	Mål C-403/11: Talan väckt den 27 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien	6
2011/C 290/10	Mål C-407/11 P: Överklagande ingett den 1 augusti 2011 av Government of Gibraltar av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 24 maj 2011 i mål T-176/09, Government of Gibraltar mot Europeiska kommissionen	6
2011/C 290/11	Mål C-410/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1 augusti 2011 — Pedro Espada Sánchez m.fl. mot Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Tribunalen		
2011/C 290/12	Mål T-370/11: Talan väckt den 8 juli 2011 — Polen mot kommissionen	9
2011/C 290/13	Mål T-392/11: Talan väckt den 22 juli 2011 — Iran Transfo mot rådet	9
2011/C 290/14	Mål T-398/11 P: Överklagande ingett den 25 juli 2011 av Yvette Barthel m.fl. av det beslut som personaldomstolen meddelade den 10 maj 2011 i mål F-59/10, Barthel m.fl. mot domstolen	10
2011/C 290/15	Mål T-404/11: Talan väckt den 25 juli 2011 — Turbo Compressor Manufacturerer mot rådet	11
2011/C 290/16	Mål T-420/11: Talan väckt den 31 juli 2011 — Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet	12
2011/C 290/17	Mål T-422/11: Talan väckt den 5 augusti 2011 — Computer Resources mot Europeiska unionens publikationsbyrå	13

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2011/C 290/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 282, 24.9.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 269, 10.9.2011

EUT C 252, 27.8.2011

EUT C 238, 13.8.2011

EUT C 232, 6.8.2011

EUT C 226, 30.7.2011

EUT C 219, 23.7.2011

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Talan väckt den 12 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-370/11)

(2011/C 290/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet, genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka uppskrivningar som genomförs vid återköp av företag för kollektiva investeringar som inte fått tillstånd i enlighet med direktiv 85/611/EEG⁽¹⁾ inte är skattepliktiga när företagen är etablerade i Belgien, samtidigt som uppskrivningar som genomförs vid återköp av sådana företag är skattepliktiga när företagen är etablerade i Norge eller Island.

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen invänder emot de ifrågavarande nationella bestämmelserna, eftersom de innebär att de som är bosatta i Belgien undviker att investera i företag för kollektiva investeringar som är etablerade i Norge eller Island. Skälet är att uppskrivningar som genomförs vid återköp av sådana företag inte omfattas av det undantag från skatteplikt som uppskrivningar som genomförs vid återköp av företag för kollektiva investeringar som är etablerade i Belgien omfattas av.

Kommissionen gör gällande att en sådan särbehandling utgör hinder för den fria rörligheten för kapital som följer av artikel 40 i EES-avtalet. På samma sätt utgör den hinder för den fria rörligheten för tjänster, vilket står i strid med artikel 36 i EES-avtalet.

Kommissionen har bemött de invändningar som de belgiska myndigheterna framfört på följande sätt. För det första vad beträffar åtskillnaden i den belgiska lagstiftningen mellan företag för kollektiva investeringar som är etablerade i Europeiska unionen beroende på om de har eller inte har fått tillstånd i enlighet med direktiv 85/611/EEG, omfattas den inte av förevarande talan. För det andra och för det tredje delar kommissionen inte sökandens uppfattning att nämnda åtgärder är motiverade mot bakgrund av att det är nödvändigt med en effektiv skattekontroll och att det saknas ett system för informationsutbyte. Kommissionen konstaterar härvid att Belgien, Norge och Island har ingått en överenskommelse om administrativ assistans på skatteområdet under ledning av OECD och Europarådet och att de dubbelbeskattningsavtal som ingåtts mellan Belgien och Norge respektive Belgien och Island innehåller regler för informationsutbyte mellan dessa länder.

(¹) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EGT L 375, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 116.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 18 juli 2011 — International Bingo Technology, S.A. mot Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Mål C-377/11)

(2011/C 290/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: International Bingo Technology, S.A.

Motpart: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Tolkningsfrågor

1. Utgör den omständigheten att bingospelarna betalar den del av priset på bingobrickorna som motsvarar vinsterna en verklig konsumtion av varor och tjänster på så sätt att denna omständighet ska omfattas av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt?
2. Ska artikel 11.A.1 a jämförd med artiklarna 17.5 och 19.1 i sjätte mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ tolkas så, att den vad avser nämnaren vid beräkningen av avdragsgill andel, innebär ett sådant krav på harmonisering att den utgör hinder för olika lösningar i medlemsstaternas lagstiftning och praxis avseende huruvida den del av priset för bingobrickorna som avser vinsten ska ingå i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt?
3. Utgör artikel 11.A.1 a jämförd med artiklarna 17.5 och 19.1 i sjätte mervärdesskattedirektivet hinder för nationell praxis angående bingospel enligt vilken de belopp som motsvarar vinsterna vilka betalas av spelarna genom köp av bingobrickor ska omfattas av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1–40; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 18 juli 2011 — Manuel Mesa Betrán och Cristina Farrán Morenilla mot Novacaixagalicia

(Mål C-381/11)

(2011/C 290/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Manuel Mesa Betrán och Cristina Farrán Morenilla

Svarande: Novacaixagalicia

Tolkningsfrågor

1. Om ett kreditinstitut erbjuder en kund, med vilken det tidigare tecknat ett avtal om hypotekslån, en ränteswap som skydd mot ränterisken avseende nämnda lån, ska detta anses vara investeringsrådgivning i den mening som avses i artikel 4.1.[4] i direktiv [2004/39/EG]⁽¹⁾?

2. För det fall det lämplighetstest som föreskrivs i artikel 19.4 i nämnda direktiv avseende icke-professionella investerare inte har genomförts, innebär detta att den ränteswap som avtalats om mellan investeraren och det rådgivande kreditinstitutet är en nullitet?
3. För det fall den ovan beskrivna tjänsten inte är att anse som investeringsrådgivning, innebär redan den omständigheten ett komplext finansiellt instrument — vilket en ränteswap är — förvärvat utan att en sådan bedömning av ändamålsenlighet som föreskrivs i artikel 19.5 i direktiv [2004/39/EG] genomförts, på grund av skäl som beror på det finansiella institutet, att det köpeavtal som ingåtts med kreditinstitutet är en nullitet?
4. Är i enlighet med artikel 19.9 i direktiv [2004/39/EG] den omständigheten att ett kreditinstitut erbjuder ett komplext finansiellt instrument kopplat till ett hypotekslån i sig tillräckligt för att det inte ska föreligga någon skyldighet att genomföra det lämplighetstest och den bedömning av ändamålsenlighet som finansiella institut enligt nämnda artikel 19 måste utföra vad gäller icke-professionella investerare?
5. Måste den finansiella produkt som det erbjudna finansiella instrumentet är knuten till omfattas av rättsregler om investeringsskydd som liknar dem som föreskrivs i direktiv [2004/39/EG] för att de i artikel 19 i nämnda direktiv föreskrivna skyldigheterna inte ska behöva iakttagas?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 19 juli 2011 — Isabel Elbal Moreno mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Mål C-385/11)

(2011/C 290/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Isabel Elbal Moreno

Svarande: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet anställningsvillkor, som diskrimineringsförbudet i klausul 4 i direktiv 97/81 ⁽¹⁾ hänvisar till, den avgiftsbaserade ålderspensionen i det spanska sociala trygghetssystemet, vilken utgår i förhållande till de avgifter som arbetstagaren har erlagt för sin egen räkning under hela sitt yrkesverksamma liv?
2. För det fall domstolen besvarar den första frågan jakande och anser att en sådan avgiftsbaserad ålderspension som avses i det spanska sociala trygghetssystemet omfattas av begreppet anställningsvillkor i klausul 4 i direktiv 97/81, ska förbudet mot diskriminering i denna klausul tolkas så, att det utgör hinder för en nationell bestämmelse som — på grund av den dubbla tillämpningen av principen om tidsproportionalitet — kräver att deltidsarbetande fullgör en, i förhållande till heltidsarbetande, proportionellt sett längre avgiftsperiod för att i förekommande fall beviljas rätt till avgiftsbaserad ålderspension, vars belopp har minskats i proportion till arbetstiden?
3. Som komplement till ovan nämnda frågor ställs följande fråga. Ska en sådan bestämmelse som den spanska (i den sjunde tilläggsbestämmelsen till den allmänna lagen om social trygghet) angående avgiftssystemet, rätten till och fastställande av ålderspension för deltidsarbetande, anses utgöra "former och villkor för ersättning" på vilka diskrimineringsförbudet i artikel 4 i direktiv 2006/54 ⁽²⁾ och artikel 157 FEUF (tidigare artikel 141 EG) är tillämpligt?
4. Som alternativ fråga till ovan nämnda frågor, för det fall de spanska avgiftsbaserade pensionsrättigheterna inte ska anses omfattas av vare sig begreppet anställningsvillkor eller av begreppet "former och villkor för ersättning" ställs följande fråga. Ska förbudet mot direkt eller indirekt diskriminering på grund av kön i artikel 4 i direktiv 79/7 ⁽³⁾ tolkas så, att det utgör hinder före en nationell bestämmelse som — på grund av den dubbla tillämpningen av principen om tidsproportionalitet — kräver att deltidsarbetande (som till övervägande del är kvinnor), i förhållande till heltidsarbetande, ska fullgöra en proportionellt sett längre avgiftsperiod för att i förekommande fall beviljas rätt till avgiftsbaserad pension, vars belopp har minskats i proportion till arbetstiden?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS — Bilaga: Ramavtal om deltidsarbete (EGT L 14, s.9).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23).

⁽³⁾ Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111).

Överklagande ingett den 22 juli 2011 av Région Nord-Pas-de-Calais av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 12 maj 2011 i de förenade målen T-267/08 och T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'Agglomération du Douaisis mot kommissionen

(Mål C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Région Nord-Pas-de-Calais (ombud: M. Cliquennois och F. Cavedon, avocats)

Övriga parter i målet: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 12 maj 2011 i de förenade målen T-267/08 och T-279/08,
- bifalla de yrkanden som Région Nord-Pas-de-Calais framställde i första instans, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Région Nord-Pas-de-Calais har som första grund kritiserat tribunalen för att ha underlåtit att pröva invändningarna mot kommissionens beslut K(2008) 1089 slutlig av den 2 april 2008, som återkallades och ersattes av kommissionens beslut K(2010) 4112 slutlig av den 23 juni 2010. Båda besluten rör samma statliga stöd, nr C 38/2007 (ex NN 45/2007). Enligt klaganden besvarar nämligen i själva verket det nya beslutet de handlingar som klaganden gav in i samband med det ursprungliga förfarandet vid tribunalen, utan att klaganden haft möjlighet att bli hörd i ett nytt föregående administrativt förfarande.

Klaganden har som andra grund gjort gällande att rätten till försvar och principen om ett kontradiktoriskt förfarande har åsidosatts under det administrativa förfarandet, eftersom kommissionen antog ett nytt beslut genom att kringgå skyldigheten att iaktta de väsentliga formkrav som ska uppfyllas vid antagandet av beslutet. Kommissionen ändrade nämligen sin bedömning om den aktuella statliga åtgärdens art och metoden för beräkning av den referensränta som var tillämplig vid tidpunkten för beviljandet av det statliga stödet till förmån för Arbel Fauvet Rail SA

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland den 27 juli 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power och Walter Walsh mot Minister for Social and Family Affairs, Irland, och Attorney General

(Mål C-398/11)

(2011/C 290/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power och Walter Walsh

Svarande: Minister for Social and Family Affairs, Irland, och Attorney General

Tolkningsfrågor

1. Är direktiv 2008/94/EG⁽¹⁾ tillämpligt på kändandens situation med beaktande av artikel 1.1 i direktivet och det förhållandet att den förlust av pensionsförmåner som kändandena gör gällande, enligt irländsk rätt, inte utgör en fordran gentemot arbetsgivaren som skulle godtas vid konkursförvaltning eller likvidation av kändandens arbetsgivare, och vilken inte på något annat sätt utgör rättslig grund för en fordran gentemot arbetsgivaren under de omständigheter som föreligger i förevarande mål?
2. Får den nationella domstolen, vid bedömningen av huruvida staten har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 8, beakta den statliga avgiftsfinansierade pension som kändandena kommer att erhålla (vars erhållande inte påverkas av en koppling till tjänstepensionssystemet) och jämföra a) den totala statliga pensionen och värdet av den pension som kändandena kommer eller sannolikt kommer att faktiskt erhålla från det aktuella tjänstepensionssystemet med b) den totala statliga avgiftsfinansierade pensionen och värdet av de förvärvade pensionsförmåner som varje kändande har den dag då pensionssystemet upplöses, när den statliga pensionen beaktades vid utformningen av nivån på den pensionsförmån som kändandena gör anspråk på?
3. Om fråga 2 ska besvaras jakande, ska något av de belopp som kändandena sannolikt kommer att faktiskt erhålla anses innebära att staten har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 8?
4. Är det, för att artikel 8 i direktivet ska vara tillämplig, nödvändigt att fastställa ett orsakssamband mellan kändandens förlust av sina pensionsförmåner och arbetsgivarens insolvens, bortsett från att i) pensionssystemet är underfinan-

sierat från och med den dag då arbetsgivarens insolvens inträder och ii) arbetsgivarens insolvens innebär att arbetsgivaren inte har resurser för att bidra med tillräckligt mycket pengar till pensionssystemet för att möjliggöra full betalning av de anslutna personernas pensionsförmåner (och arbetsgivaren har inte någon skyldighet att göra det när pensionssystemet väl har upplösts)?

5. Ska de ovannämnda åtgärder som Irland har vidtagit anses uppfylla de skyldigheter som följer av direktivet, med hänsyn till de sociala, affärsmässiga och ekonomiska faktorer som Irland beaktade vid den översyn av pensionsskyddet som gjordes efter domen i målet Robins ... och särskilt med hänsyn till "behovet av en välbalanserad ekonomisk och social utveckling inom gemenskapen" som det hänvisas till i skäl 3 i direktivet?
6. Utgör den ekonomiska situationen ... en tillräckligt exceptionell situation för att motivera ett mindre omfattande skydd för kändandens intressen än vad som i annat fall skulle ha kunnat krävas och, i så fall, vad avser detta mindre omfattande skydd?
7. Om det antas att fråga 2 ska besvaras nekande, ska den omständigheten att de åtgärder som staten har vidtagit efter domen i målet Robins inte har fått till resultat att kändandena kommer att erhålla mer än 49 procent av värdet av sina förvärvade pensionsförmåner enligt tjänstepensionssystemet i sig anses utgöra ett allvarligt åsidosättande av statens skyldigheter som ger kändandena rätt till skadestånd (det vill säga utan att separat visa att statens åtgärder efter domen i målet Robins utgjorde ett allvarligt och uppenbart åsidosättande av statens skyldigheter enligt artikel 8 i direktivet)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Constitucional, Madrid (Spanien) den 28 juli 2011 — Brottmål mot Stefano Melloni — övrig part: Ministerio Fiscal

(Mål C-399/11)

(2011/C 290/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Constitucional

Parter i målet vid den nationella domstolen

Brottmål mot: Stefano Melloni

Övrig part: Ministerio Fiscal

Tolknings- och giltighetsfrågor

1. Ska artikel 4a.1 i rambeslut 2002/548/RIF, ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, ⁽²⁾ tolkas på så sätt att den innebär hinder för att de nationella rättsliga myndigheterna, i sådana fall som anges i samma bestämmelse, förenar verkställigheten av en europeisk arresteringsorder med ett villkor om att domen i fråga måste kunna bli föremål för förnyad prövning i syfte att garantera den rätt till försvar som tillkommer den person som är föremål för arresteringsordern?
2. För det fall fråga 1 besvaras jakande, är artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF förenlig med de krav som följer av dels rätten till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, dels rätten till försvar enligt artikel 48.2 i samma stadga?
3. För det fall fråga 2 besvaras jakande, innebär artikel 53 i stadgan, vid en systematisk tolkning i förhållande till de rättigheter som erkänns i artiklarna 47 och 48 i stadgan, att en medlemsstat har rätt att förena överlämnandet av en person som har dömts i sin utvaro med ett villkor om att domen i fråga måste kunna bli föremål för förnyad prövning i den utfärdande medlemsstaten, varvid nämnda rättigheter ges ett starkare skydd än det som följer av unionsrätten i syfte att undvika en tolkning som inskränker eller inkräktar på en grundläggande rättighet som erkänns i den medlemsstatens författning?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1)

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, s. 24)

Talan väckt den 27 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-403/11)

(2011/C 290/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Valero Jordana och I. Hadjiyiannis)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1, 13.2, 13.3 och 13.6 (förutom vad gäller avrinningsområdet Katalonien (Cuenca

Fluval de Cataluña), artikel 14.1 c (förutom vad gäller förvaltningsplanerna för avrinningsområdena Katalonien, Balearerna, Teneriffa, Guadiana, Guadalquivir, avrinningsområdet för Andalusien (Cuenca Mediterránea Andaluza), Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galiciens kust, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental och Cantábrico Oriental), och enligt artikel 15.1 (förutom vad gäller avrinningsdistriktet Katalonien) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av artiklarna 13 och 15 i direktivet:

Eftersom Spanien varken har antagit eller offentliggjort någon nationell förvaltningsplan (utom beträffande avrinningsområdet Katalonien) har kommissionen inte heller mottagit någon kopia av någon sådan plan per den 22 mars 2010 såsom föreskrivs i direktivet, och inte heller i dagsläget. Kommissionen anser därför att Spanien har åsidosatt artikel 15.1 i direktivet (med undantag för förvaltningsplanen för avrinningsområdet Katalonien).

Åsidosättande av artikel 14 i direktivet:

Kommissionen anser med avseende på artikel 14.1 c i rambeslutet i förening med artikel 13.6 i samma direktiv att processen med information och samråd med allmänheten angående förslag till förvaltningsplaner för avrinningsområdena har inletts, förutom beträffande avrinningsområdet Katalonien, vars plan redan har antagits, i tolv områden: Balearerna, Teneriffa, Guadiana, Guadalquivir, avrinningsområdet för Andalusien, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galiciens kust, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental och Cantábrico Oriental.

Kommissionen har härvid dragit slutsatsen att Spanien har åsidosatt artikel 14.1 c i direktivet förutom med avseende på dessa tretton områden.

⁽¹⁾ EGT L 327, s. 1

Överklagande ingett den 1 augusti 2011 av Government of Gibraltar av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 24 maj 2011 i mål T-176/09, Government of Gibraltar mot Europeiska kommissionen

(Mål C-407/11 P)

(2011/C 290/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Government of Gibraltar (Gibraltars regering) (ombud: D. Vaughan QC, M. Llamas, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- a) upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 24 maj 2011 i mål T-176/09,
- b) fastställa att regeringens talan i mål T-176/09 kan tas upp till prövning,
- c) återförvisa målet till tribunalen för prövning av regeringens talan i sak,
- d) alternativt till yrkandena b och c, återförvisa målet till tribunalen med förordnande om att tribunalen nu ska pröva återstående frågor om huruvida talan kan tas upp till prövning samtidigt som målet prövas i sak, och
- e) förplikta kommissionen och Spanien att ersätta regeringens rättegångskostnader vid domstolen och vid förfarandet i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot tribunalens avgörande åberopar klaganden följande grunder:

1. Tribunalen åsidosatte EU-rätten genom att tillämpa eller felaktigt tillämpa reglerna om delvis ogiltigförklaring och avskiljning under sådana omständigheter som de i det förevarande fallet, eftersom förevarande fall kan jämföras med en rättelse av ett register över en egendoms omfattning. Det är inte fråga om delvis ogiltigförklaring och avskiljning i egentlig mening. Det står klart att delar av område ES6120032 har betecknats på ett felaktigt sätt eller grundar sig på felaktiga och missledande uppgifter från Spanien. Områdets omfattning borde bli föremål för en rättelse genom en lämplig och proportionerlig ogiltigförklaring.
2. Tribunalen åsidosatte EU-rätten genom att finna att en delvis ogiltigförklaring av beslut 2009/95, ⁽¹⁾ på ett sådant sätt som regeringen ansökt om, skulle (1) innebära att domstolen omdefinierade gränserna för område ES6120032 och helt ändrade på område ES6120032, och (2) således medföra att innehållet i beslut 2009/95 ändrades, något som inte skulle kunna avskiljas från resten av beslut 2009/95.
3. Tribunalen åsidosatte EU-rätten genom att finna att det inte fanns bevis för att en ny gränsdragning för område ES6120032, på ett sådant sätt som regeringen ansökt om, skulle uppfylla de villkor som anges i bilaga III till Livsmiljödirektivet för klassificering som område av gemenskapsintresse. Det fanns rikligt med bevis, rörande både faktiska och rättsliga omständigheter, för att en ny gränsdragning skulle kvalificeras och ingen av parterna i målet hade påstått motsatsen. Tribunalen missuppfattade, i sin prövning, bevis-

ningen och/eller gjorde en felaktig kvalificering av de faktiska omständigheterna och drog felaktiga rättsliga slutsatser om dem. Tribunalen gjorde sig därtill/alternativt skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och tillämpade dessutom ett felaktigt rättsligt kriterium och tillämpade för omständigheterna oriktiga förfaranden.

4. Dessutom, eller alternativt till det som angetts ovan, gjorde sig tribunalen skyldig till rättegångsfel varigenom regeringens intressen kränktes, genom att agera i strid med rätten till försvar. Tribunalen gav nämligen inte regeringen möjlighet att yttra sig om handlingar som inkommit av de andra parterna i målet och visade inte regeringen en handling som Spanien hade inkommit med, vilken var av vikt för den fråga som tribunalen grundade sitt beslut på. Tribunalen tillämpade även för omständigheterna oriktiga förfaranden.
5. Dessutom, eller alternativt till det som angetts ovan, gjorde tribunalen sig skyldig till rättegångsfel varigenom regeringens intressen kränktes, genom att underlåta att ange några skäl till stöd för sin bedömning att det inte fanns bevis för att en ny gränsdragning för område ES6120032, i enlighet med vad regeringen gjort gällande, skulle uppfylla de villkor som anges i bilaga III till Livsmiljödirektivet för klassificering som område av gemenskapsintresse. Dessutom/alternativt gav tribunalen inte heller några skäl till stöd för att inte beakta eller godta bevisning till stöd för motsatsen.

⁽¹⁾ Beslut 2009/95/EG: Kommissionens beslut av den 12 december 2008, om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en andra uppdaterad förteckning över områden av gemenskapsintresse i den biogeografiska Medelhavsregionen (delgivet med nr K(2008) 8049) (EUT L 43, s. 393).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 1 augusti 2011 — Pedro Espada Sánchez m.fl. mot Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Mål C-410/11)

(2011/C 290/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pedro Espada Sánchez m.fl.

Motpart: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Tolkningsfrågor

1. För det fall flera passagerare checkar in gemensamt baggage ska den begränsning på 1 000 särskilda dragningsrätter som föreskrivs i artikel 22.2 i 1999 års Montrealkonvention om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, avseende transportörens skadeståndsansvar om bagaget förstörs, förloras eller skadas, jämförd med artikel 3.3 i samma konvention, tolkas som en maximigräns för var och en av passagerarna, oavsett om antalet incheckade kollin är mindre än det faktiska antalet passagerare,
 2. eller ska ansvarsbegränsningen i nämnda bestämmelse tolkas så, att det för varje incheckat kolli bara kan finnas en passagerare som kan göra anspråk på ersättning och att den maximigräns som föreskrivs för en enda passagerare följaktligen ska tillämpas även om det visas att det försvunna baggage som identifierats med ett enda baggagekvitto tillhörde fler än en passagerare?
-

TRIBUNALEN

Talan väckt den 8 juli 2011 — Polen mot kommissionen

(Mål T-370/11)

(2011/C 290/12)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: understatssekreteraren M. Szpunar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionen beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG [delgivet med nr K(2011) 2772] (EUT L 130, s. 1) är ogiltigt i sin helhet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan sökanden följande grunder.

1. Första grunden:

- Artikel 194.2 andra stycket FEUF jämförd med artikel 192.2 c FEUF har åsidosatts genom att enskilda medlemsstaters särdrag beträffande bränslen inte har beaktats och produkt-benchmarks har beräknats utifrån referenseffektiviteten hos naturgas och detta bränsle använts som referensbränsle.

2. Andra grunden:

- Principen om likabehandling liksom artikel 191.2 FEUF och 191.3 FEUF har åsidosatts genom att skillnaderna i förhållanden mellan Europeiska unionens olika regioner inte beaktats när det angripna beslutet utarbetades.

3. Tredje grunden:

- Artikel 5.4 FEU (proportionalitetsprincipen) har åsidosatts genom att produkt-benchmarks i det angripna beslutet har bestämts på en mycket restriktivare basis än vad som fordras på att uppnå målen med direktiv 2003/87/EG.

4. Fjärde grunden:

- Artikel 10a jämförd med artikel 1 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts, och Europeiska kommissionen saknar behörighet att anta den angripna åtgärden.

Talan väckt den 22 juli 2011 — Iran Transfo mot rådet

(Mål T-392/11)

(2011/C 290/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Iran Transfo (Teheran, Iran) (ombud: Rechtsanwalt K. Kleinschmidt)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2001/299/GUSP av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran, i den mån det avser sökanden,
- som processledande åtgärd enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler förplikta svaranden att lägga fram samtliga handlingar som hänger samman med den angripna beslutet och avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Sökandens grundläggande rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) har åsidosatts. I artikel 16 i stadgan garanteras näringsfriheten i Europeiska unionen och i artikel 17 rätten att nyttja och föfoga över lagligen förvärvad egendom i Europeiska unionen. I artiklarna 20 och 21 garanteras sökanden likhet inför lagen och icke-diskriminering.

Genom det angripna beslutet utesluts sökanden från näringsverksamhet i Europeiska unionen, vilket äventyrar sökandens existens som företag. Sökanden är beroende av leveranser från Europeiska unionens territorium.

Det finns inget allmänintresse av att inskränka sökandens näringsfrihet och rätt till egendom, likhet inför lagen och icke-diskriminering. I synnerhet föreligger inga omständigheter som motiverar svarandens beslut och det ingrepp i sökandens grundläggande rättigheter detta innebär. Sökanden är i synnerhet inte inblandad i kärnkraftsverksamhet som är relevant ur icke-spridningsynpunkt eller i utveckling av leveranssystem för kärnavapen.

2. Andra grunden: Uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som lagts till grund för beslutet.

Svaranden har gjort en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som lagts till grund för beslutet. Sökanden är inte inblandad i kärnkraftsverksamhet som är relevant ur icke-spridningsynpunkt eller i utveckling av leveranssystem för kärnavapen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Svaranden iakttog i sitt beslut inte proportionalitetsprincipen. Sökanden kan visserligen inte utesluta att en energileverantör som sökanden har levererat till i strid med avtalet och utan sökanden kännedom kan ha sålt transformatorer till den iranska atomenergimyndigheten. Den iranska atomenergimyndigheten kan dock även enkelt ha införskaffat motsvarande transformatorer på världsmarknaden eller på marknaden i Europeiska unionen. De omtvistade mellan-spänningstransformatorerna tillverkas och säljs över hela världen, även i Iran, av alla betydande generatortillverkare. Dessutom förekommer det en livlig handel med begagnade transformatorer, som har motsvarande egenskaper som de transformatorer som sökanden tillverkar.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

Sökandens rätt till försvar har åsidosatts. Motiveringen i punkt 16 i bilaga I till det angräpningsbeslutet är inte begriplig för sökanden, och sökanden har inte fått del av någon begriplig motivering, vilket strider mot sökandens rätt till försvar och till ett effektivt rättsmedel.

Överklagande ingett den 25 juli 2011 av Yvette Barthel m.fl. av det beslut som personaldomstolen meddelade den 10 maj 2011 i mål F-59/10, Barthel m.fl. mot domstolen

(Mål T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Yvette Barthel (Arlon, Belgien), Marianne Reiffers (Olm, Luxemburg), Lieven Massez (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal och D. Abreu Caldas)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva det beslut som personaldomstolen meddelade den 10 maj 2011 i mål F-59/10, Barthel m.fl. mot domstolen, genom vilket tribunalen avisade klagandenas talan,
- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,
- återförvisa målet till personaldomstolen för att denna ska avgöra såväl sak- som rättsfrågor, och
- fastställa att beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten, eftersom personaldomstolen — när den fann att klagandenas talan inte kunde tas upp till sakprövning — åsidosatte artikel 296 FEUF, artikel 36 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 7.1 i bilaga 1 till denna stadga. Personaldomstolen prövade nämligen inte alla de påståenden om överträdelse som hade åberopats och lät inte klagandena ta del av skälen till varför talan inte kunde vinna bifall såvitt avser grunderna om rättstridigheten hos motsatsstolkningen av artikel 90.2 i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter i jämförelse med artikel 91 i tjänsteföreskrifterna och rätten att väcka talan vid domstolen med klagomål om en rättsakt som går klagandena emot — inom tre månader från och med den dagen då akten delgivits i enlighet med andra stycket i denna bestämmelse. Personaldomstolen bemötte inte samtliga av de grunder och argument som klagandena åberopade i sin talan om ogiltigförklaring och åsidosatte således sin skyldighet att motivera sitt beslut.
2. Andra grunden: Det har skett en felaktig rättstillämpning genom att personaldomstolen fann att beslutet av den 26 oktober 2009 om avslag på klagandenas ansökan var ett beslut som enbart bekräftade en underlåtenhet att lämna besked, något som har samma innebörd som ett tyst avslag. Förseningen var dock befogad med hänsyn till ett inväntat internt yttrande från domstolens tjänsteavdelningar, vilket inhämtats för att kunna avgöra huruvida klagandena uppfyllde villkoren för att vara berättigade till ersättning för skiftarbete, enligt artikel 56a i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter.

**Talan väckt den 25 juli 2011 — Turbo Compressor
Manufacturer mot rådet**

(Mål T-404/11)

(2011/C 290/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iran) (ombud: advokaten K. Kleinschmidt)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran, i den del det rör sökanden,

— som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler ålägga svaranden att förete alla handlingar som rör det angripna beslutet i den mån de angår sökanden,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättigheter som garanteras enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

De rättigheter som sökanden har enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan om de grundläggande rättigheterna) har åsidosatts. I artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna föreskrivs att näringsfriheten ska erkännas i Europeiska unionen, och i artikel 17 stadgas rätten att där nyttja lagligen förvärvad egendom och i synnerhet att förfoga över den. Enligt artiklarna 20 och 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna garanteras sökanden likabehandling och icke-diskriminering.

Genom det angripna beslutet utesluts sökanden från att delta i handeln i Europeiska unionen. Därigenom äventyras sökandens ekonomiska existens. Sökanden är beroende av leveranser från handelsområdet i Europeiska unionen. Det föreligger inte något allmänt intresse av att inskränka sökan-

dens näringsfrihet, äganderätt, rätt till likabehandling eller till icke-diskriminering. I synnerhet finns det inte några faktiska omständigheter som utgör tillräckligt stöd för svarandens beslut och den därmed sammanhängande kränkningen av sökandens grundläggande rättigheter. Sökanden ägnar sig inte åt spridningskänslig kärnteknisk verksamhet och inte heller åt utveckling av system för kärnvapenbärare.

Vidare föreligger en förväxling. Det företag som i det angripna beslutet benämns SATAK är inte identiskt med sökanden. Det rör sig om ett utomstående företag som är okänt för sökanden. Det faktum att sökanden genom det angripna beslutet uppfördes i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran kan, enligt sökanden, endast förklaras så att en förväxling har skett med ett annat företag som kontrollerar SATAK eller ett företag med ett liknande namn.

2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheter som ligger till grund för beslutet.

Det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheter som ligger till grund för svarandens beslut. Sökanden deltar inte i spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller i handel med eller utveckling av system för kärnvapenbärare eller andra vapensystem.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Svaranden har genom sitt beslut underlåtit att iakttä proportionalitetsprincipen. Sökanden kan bara anta, på grundval av sökningar på internet med hjälp av sökorden "SATAK" och "atomprogram Iran", att de i punkt 31 i bilaga I B till beslut 2011/299/Gusp nämnda sex luftburna kryssningsrobotarna av den sovjetiska typen KH-55 (SM) var de som Iran påstås ha köpt från Ukraina år 2001 eller år 2002.

Sökanden har inte affärsrelationer med det ukrainska statliga företaget UkrSpetzExport och importerar inte heller luftburna kryssningsrobotar av den sovjetiska typen KH-55 (SM), eller andra vapen eller vapenbärarsystem.

Sökanden är inte det i punkt 31 i bilaga I B till det angripna beslutet nämnda företaget SATAK.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar.

Principen om rätt till försvar har åsidosatts. Sökanden förstår inte den motivering som förekommer i punkt 31 i bilaga I B till det angripna beslutet och svaranden har inte separat gett sökanden någon begriplig motivering med följden att sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har åsidosatts.

Talan väckt den 31 juli 2011 — Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet

(Mål T-420/11)

(2011/C 290/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), First Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), Kerman Shipping Co. Ltd (Valletta, Republiken Malta), Woking Shipping Investments Ltd (Valletta, Republiken Malta), Shere Shipping Co. Ltd (Valletta, Republiken Malta), Tongham Shipping Co. Ltd (Valletta, Republiken Malta), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Valletta, Republiken Malta), Vobster Shipping Co. Ltd (Valletta, Republiken Malta), Lancelin Shipping Co. Ltd (Limassol, Republiken Cypern) (ombud: F. Randolph, Barrister, M. Lester, Barrister, och M. Taher, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011⁽¹⁾ och rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011⁽²⁾, i den mån som åtgärderna i dessa rättsakter avser sökandena, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har gjort uppenbart fel när den bedömde att sökandena uppfyller villkoren för upptagande på förteckningen, eftersom

— svarandens enda grund för att sökandena har upptagits är påståenden, enligt vilka sökandena antingen ägs eller kontrolleras av Islamic Republic of Iran shipping Lines (IRISL), eller att de är IRISL:s dotter- eller holdingföretag, och

— svaranden har inte utfört en enskild bedömning (alternativt har gjort en felaktig sådan) av de faktiska omständigheterna avseende var och en av sökandena, för att kunna avgöra huruvida det är troligt att var och en av dem skulle kunna förmås att kringgå de restriktiva åtgärderna mot IRISL, på grund av det inflytande som IRISL påstås ha över var och en av sökandena.

2. Andra grunden: De angripna åtgärderna medför att sökandenas rätt till en rättvis rättegång och till domstolsprövning har åsidosatts, eftersom

— åtgärderna inte innefattar något förfarande varigenom sökandena informeras om den bevisning som ligger till grund för beslutet att frysa deras tillgångar, eller varigenom de kan lämna relevanta synpunkter på denna bevisning,

— den motivering som lämnats i de omtvistade åtgärderna enbart är generell och icke underbyggd, och

— svaranden inte har gett tillräcklig information med hjälp av vilken sökandena effektivt kan framföra sina synpunkter till svar.

3. Tredje grunden: Svaranden har inte i tillräcklig utsträckning motiverat varför sökandena tagits upp på förteckningen över personer mot vilka de omtvistade åtgärderna ska vidtas, i strid med skyldigheten att lämna en tydlig motivering av de relevanta och specifika skälen till grund för sitt beslut.

4. De omtvistade åtgärderna utgör en omotiverad och oproportionerlig begränsning av sökandenas rätt till egendom och frihet att bedriva yrkesverksamhet, eftersom

— frysningen av tillgångar får en markant och långvarig inverkan på deras grundläggande rättigheter,

— upptagandet av sökandena på förteckningen inte är logiskt knutet till målet för de angripna åtgärderna, nämligen att säkerställa att de restriktiva åtgärderna inte kringgås, och

— svaranden inte har visat att frysning av samtliga tillgångar är den minst ingripande åtgärden för att uppnå målet och inte heller att den väsentliga skada som sökandena lidit är rättfärdigad och proportionerlig.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26).

⁽²⁾ Rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 65).

Talan väckt den 5 augusti 2011 — Computer Resources mot Europeiska unionens publikationsbyrå

(Mål T-422/11)

(2011/C 290/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Computer Resources International (Dommeldange, Luxemburg) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska unionens publikationsbyrå

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska unionens publikationsbyrå den 22 juli 2011 om att förkasta de anbud som avgetts av sökanden inom ramen för det öppna anbudsförfarandet nr AO 10340, "Datatjänster — mjukvaruutveckling, underhåll, konsultering och assistans för olika typer av IT-tillämpningar" (EUT S 66-106099), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte en väsentlig formföreskrift, eftersom det angripna beslutet inte innehåller någon motivering avseende de särskilda grunder som den upphandlande myndigheten tog hänsyn till när den gjorde bedömningen att sökandens anbud var orimligt lågt.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte det förfarande som är tillämpligt enligt artikel 139 i kommissionens förordning (EG; Euroatom) nr 2342/2002. ⁽¹⁾
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte förfarandereglererna, meddelade sitt beslut utan någon korrekt rättslig grund eller begick i vart fall fel i sin motivering, eftersom sökandens klagöranden missförstods och aldrig bevarades.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan väckt den 2 augusti 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-432/11)

(2011/C 290/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara beslut rådets beslut 2011/273/Gusp och av den 9 maj 2011 efterföljande rättsakter om genomförande av beslutet som innebär att sökanden står kvar i förteckningen över personer som är föremål för restriktiva åtgärder, och rådets förordning (EU) nr 442/2011 av den 9 maj 2011 och efterföljande rättsakter om genomförande, i den mån de rör sökanden, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd enligt artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen) och artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten
 - Sökanden anför att den motivering som har lämnats av rådet inte uppfyller kraven som ställs på Europeiska unionens institutioner enligt artikel 6 i Europakonventionen, artikel 296 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: åtgärderna begränsar på ett oproportionerligt sätt sökandens grundläggande rättigheter
 - Det gäller framför allt hans rätt till egendom enligt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hans rätt till skydd för heder och rykte enligt artiklarna 8 och 10 i Europakonventionen, och, slutligen, principen om en oskuldspresumtion enligt artikel 6 i Europakonventionen och artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 2 augusti 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-433/11)

(2011/C 290/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— pröva talan i sak och bifalla den,

— ogiltigförklara rådets beslut 2011/273/Gusp av den 9 maj 2011 och efterföljande rättsakter om genomförande av rådets beslut (särskilt rådets beslut 2011/302/Gusp av den 23 maj 2011 enligt vilket sökanden åter ska upptas i förteckningen över personer som är föremål för de restriktiva åtgärderna i beslut 2011/273/Gusp), samt rådets förordning (EU) nr 442/2011 av den 9 maj 2011 och efterföljande genomföranderättsakter (nämligen rådets genomförandeförordning (EU) nr 504/2011 av den 23 maj 2011 och rättelsen till denna), i den del de avser sökanden, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad EKMR) samt enligt artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom rådets motivering inte uppfyller de krav som Europeiska unionens institutioner har enligt artikel 6 EKMR, artikel 296 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: de angripna åtgärdernas oberättigade och oproportionerliga inskränkning av sökandens grundläggande rättigheter, i synnerhet skyddet för egendom i artikel 1 i första protokollet till EKMR och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, sökandens rätt till respekt för sin heder och sitt rykte enligt artiklarna 8 och 10 EKMR, rätten att fritt utöva sin näringsverksamhet enligt artiklarna 15 och 16 i Europeiska unio-

nens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt oskyldighetspresumtionen i artikel 6 EKMR och artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 3 augusti 2011 — Afriqiyah Airways mot rådet

(Mål T-436/11)

(2011/C 290/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Afriqiyah Airways (Tripoli, Libyen) (ombud: advokaten B. Sarfati)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandebeslut 2011/300/Gusp av den 23 maj 2011 om genomförande av rådets beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen (EUT L 136, s. 85), tillsammans med bilaga II till beslutet, och

— förplikta rådet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: fel i förfarandet i samband med antagandet av rättsakten. Sökanden har gjort gällande fel i förfarandet avseende antagandet av det angripna beslutet enligt artikel 8.2 i rådets beslut 2011/137/Gusp av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen (EUT L 58, s. 53) och åsidosättande av bestämmelserna i artikel 296 andra stycket FEUF.
2. Andra grunden: otillräcklig motivering av beslutet. Sökanden har gjort gällande att rådets motivering var stereotypisk och gjorde det inte möjligt för de som beslutet riktar sig till att förstå skälen till beslutet eller för tribunalen att rättsligt pröva rättsaktens lagenlighet. Motiveringen, enligt vilken sökanden är dotterbolaget till och ägt av Libyan African Investment Portfolio — enhet som själv berörs av de restriktiva åtgärderna, är inte tillräcklig.
3. Tredje grunden: åsidosättande av rätten till försvar, eftersom det inte slogs fast att rätten till försvar iaktogs och att sökanden gavs tillfälle att göra gällande sina rättigheter före upptagandet i listan.

4. Fjärde grunden: åsidosättande av artikel 27 FEU. Sökanden har gjort gällande att beslut 2011/137/Gusp i punkt 2 och rådets beslut 2011/178/Gusp av den 23 mars 2011 om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen (EUT L 78, s. 24) antogs i strid med bestämmelserna i artikel 27.1 FEU.
5. Femte grunden: felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning, eftersom sökanden är ett civilt luftfartsbolag som transporterar passagerare och gods, medan det angripna beslutet medför att sökandens tillgångar fryses med enda grund att den ägs av den libyska staten genom en investeringsfond.

- inte vid något tillfälle angav skälen till att sökanden togs upp på förteckningen över personer som är föremål för de restriktiva åtgärderna, och
- inte gav sökanden möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin rätt till försvar, i synnerhet rätten att bli hörd och rätten att utnyttja ett förfarande som gör det möjligt att på ett effektivt sätt framställa en begäran om att sökandens namn ska avlägsnas från förteckningen över personer som är föremål för de restriktiva åtgärderna.

Talan väckt den 12 augusti 2011 — BelTechExport mot rådet

(Mål T-438/11)

(2011/C 290/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BelTechExport ZAO (Minsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas och E. Matulionyte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 588/2011 av den 20 juni 2011 om ändring av förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 1), i den del den rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/357/Gusp av den 20 juni 2011 om ändring av beslut 2010/639/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 25), i den del det rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Rådet åsidosatte motiveringsskyldigheten vid upptagandet av sökanden på förteckningen över personer som är föremål för de restriktiva åtgärderna.
2. Andra grunden: Rådet åsidosatte rätten till försvar och rätten att bli hörd i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, eftersom rådet

3. Tredje grunden: Rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning, i den mån som det i de omtvistade rättsakterna fann att sökanden är det största export/importbolaget för försvarsprodukter i Vitryssland, och att sökanden följaktligen på något sätt är kopplat till eller har samband med åsidosättandet av normer för genomförande av val och av mänskliga rättigheter eller repressalierna mot det civila samhället i Vitryssland.

4. Fjärde grunden: Rådet åsidosatte den grundläggande rätten till egendom i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna på ett omotiverat och oproportionerligt sätt utan övertygande bevisning.

5. Femte grunden: Rådet åsidosatte proportionalitetsprincipen, genom att införa en oproportionerlig begränsning av sökandens grundläggande rättigheter utan att tillhandahålla lämpligt processuellt skydd och övertygande bevisning.

Talan väckt den 12 augusti 2011 — Sport-pari mot rådet

(Mål T-439/11)

(2011/C 290/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sport-pari ZAO (Minsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas och E. Matulionyte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 588/2011 av den 20 juni 2011 om ändring av förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 1), i den mån den rör sökanden,

— ogiltigförklara rådets beslut 2011/357/Gusp av den 20 juni 2011 om ändring av beslut 2010/639/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 25), i den mån den rör sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan anför sökanden som huvudargument att de angripna rättsakterna från rådet innehåller uppenbart felaktiga bedömningar. Sökanden hävdar framför allt att rådet misstog sig när det konstaterade att sökanden (a) kontrolleras av Vladimir Peftiev, (b) är en operatör som bedriver nationell lotteriverksamhet, (c) är knuten till eller associerad med åsidosättandena av internationell standard för anordnandet av val och mänskliga rättigheter, eller förtrycket av det civila samhället i Vitryssland, eller importen till Vitryssland av utrustning som kan användas för repression inom landet.

Dessutom åberopar sökanden till stöd för sin talan fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har brustit i motiveringen av upptagandet av sökanden i förteckningarna över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte rätten till försvar och rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, på följande sätt:
 - Svaranden vidtog inte vid något tillfälle åtgärder för att informera om de exakta skälen för upptagandet av sökanden i förteckningen över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.
 - Svaranden gav sökanden inte möjlighet att på ett effektivt sätt utöva sin rätt till försvar, framför allt rätten att yttra sig och rätten till ett förfarande som gör det möjligt att på ett effektivt sätt framställa en begäran om avlägsnande av sökandens namn i förteckningarna över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna på ett omotiverat och oproportionerligt sätt utan övertygande bevisning.
4. Fjärde grunden: Svaranden har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att införa en oproportionerlig begränsning av sökandens grundläggande rättigheter utan att tillhandahålla lämpligt processuellt skydd och övertygande bevisning.

Talan väckt den 12 augusti 2011 — BT Telecommunications mot rådet

(Mål T-440/11)

(2011/C 290/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BT Telecommunications PUE (Minsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas och E. Matulionyte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 588/2011 av den 20 juni 2011 om ändring av förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 1), i den mån den rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/357/Gusp av den 20 juni 2011 om ändring av beslut 2010/639/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 25), i den mån den rör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten vid upptagandet av sökanden i förteckningarna över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte rätten till försvar och rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, på följande sätt:
 - Svaranden vidtog inte vid något tillfälle åtgärder för att informera om de exakta skälen för upptagandet av sökanden i förteckningen över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.
 - Svaranden gav sökanden inte möjlighet att på ett effektivt sätt utöva sin rätt till försvar, framför allt rätten att yttra sig och rätten till ett förfarande som gör det möjligt att på ett effektivt sätt framställa en begäran om avlägsnande av sökandens namn i förteckningarna över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

3. Tredje grunden: Svaranden gjorde sig skyldig till en uppenbar felaktig bedömning genom att den i samband med vidtagandet av åtgärderna konstaterade att sökanden på något sätt var lierad med och sponsrade Lukasjenko-regimen, eller på något sätt deltog i åsidosättandena av internationell standard för anordnandet av val eller förtrycket av det civila samhället och den demokratiska oppositionen, eller i importen till Vitryssland av utrustning som kan användas för repression inom landet.
4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna på ett omotiverat och oproportionerligt sätt utan övertygande bevisning.
5. Femte grunden: Svaranden har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att införa en oproportionerlig begränsning av sökandens grundläggande rättigheter utan att tillhandahålla lämpligt processuellt skydd och övertygande bevisning.

Talan väckt den 12 augusti 2011 — Peftiev mot rådet

(Mål T-441/11)

(2011/C 290/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vladimir Peftiev (Minsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas och E. Matulionyte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 588/2011 av den 20 juni 2011 om ändring av förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 1), i den mån den rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/357/Gusp av den 20 juni 2011 om ändring av beslut 2010/639/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland (EUT L 161, s. 25), i den mån det rör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten vid upptagandet av sökanden i förteckningarna över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.

2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte rätten till försvar och rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, på följande sätt:

- Svaranden vidtog inte vid något tillfälle åtgärder för att informera om de exakta skälen för upptagandet av sökanden i förteckningen över personer på vilka restriktiva åtgärder kan tillämpas.

- Svaranden gav inte sökanden möjlighet att på ett effektivt sätt utöva sin rätt till försvar, framför allt rätten att yttra sig och rätten till ett förfarande som gör det möjligt att på ett effektivt sätt framställa en begäran om avlägsnande av sökandens namn i förteckningarna över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

3. Tredje grunden: Svaranden gjorde sig skyldig till uppenbart oriktiga bedömningar genom att den konstaterade att sökanden är lierad med president Lukasjenko och hans familj, att han är högsta ekonomiska rådgivare till president Lukasjenko, att han är huvudsponsor till Lukasjenko-regimen och att sökanden leder företaget BelTechExport, som är den största exportören/importören av försvarsprodukter i Vitryssland.

4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna på ett omotiverat och oproportionerligt sätt utan övertygande bevisning.

5. Femte grunden: Svaranden har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att införa en oproportionerlig begränsning av sökandens grundläggande rättigheter utan att tillhandahålla lämpligt processuellt skydd och övertygande bevisning.

Talan väckt den 5 augusti 2011 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-442/11)

(2011/C 290/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och M. Dermitzakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 maj 2011 att inte vidta någon åtgärd efter att Europeiska ombudsmannen konstaterat att beslutet, som kommissionen fattade i november 2006 om att välja produkter och tjänster från ett tredje bolag, inte var förenligt med den unionsrättsliga lagstifningen om offentlig upphandling,
- förplikta kommissionen att utge ersättning till sökanden för de skador som sökanden åsamkats av beslutet från november 2006,
- förplikta kommissionen att betala sökanden 1 000 000 euro för den uteblivna möjligheten att delta i anbudsförandet som kommissionen beslutade att ställa in,
- förplikta kommissionen att betala sökanden 1 000 000 euro för ett auktoriserat användande av immaterialrättigheter,
- förplikta kommissionen att betala sökanden 10 000 000 euro för en ideell skada bestående av att sökandens anseende och trovärdighet har underminerats,
- förplikta kommissionen att publicera ett offentligt meddelande som informerar marknaden och alla användare som är intresserade av CIRCA (ett IT-verktyg som möjliggör elektroniskt samarbete mellan personal eller grupper av personer på olika platser) om att CIRCA inte är en obsolet plattform, att plattformen som utvecklats av Alfresco Software Ltd. inte är en privilegierad plattform och att användarna är fria att, som substitut för CIRCA, välja valfri plattform, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader och utgifter som uppstått i samband med denna talan, även för det fall den ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt skyldigheten, som följer av artiklarna 27, 88, 89 och 91 i budgetförordningen⁽¹⁾ och artiklarna 116, 122 och 124 i genomförandebestämmelserna⁽²⁾, att genomföra en öppen eller selektiv anbudsinfördran.
2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt principerna om icke-diskriminering och likabehandling.
3. Tredje grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltning och motiveringskyldigheten.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1)

Talan väckt den 12 augusti 2011 — Charron Inox och Almet mot kommissionen

(Mål T-445/11)

(2011/C 290/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Charron Inox (Marseille, Frankrike) och Almet (Satolas-et-Bonce, Frankrike) (ombud: advokaten P.-O. Koubi-Flotte)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 627/2011 av den 27 juni 2011, eller
- i andra hand fastställa att kommissionen gjorde fel som inte föreskrev en tillräckligt lång tid mellan publiceringen av kommissionens förordning (EU) nr 627/2011 av den 27 juni 2011 och ikraftträdandet samt tillerkänna sökandebolagen ersättning med följande belopp:
 - för skadan:
 - till bolaget Charron: 123 297,69 euro,
 - till bolaget Almet: 384 210 euro,
 - för ersättningsgill utebliven vinst:
 - till bolaget Charron, beträffande det avtal som ingicks med bolaget Suraj, 78 051,76 USD, det vill säga 55 211,57 euro,
 - till bolaget Almet, beträffande det avtal som ingicks med bolaget Suraj, 69 059,18 USD, det vill säga denna dag 48 827,61 euro, eller

— i tredje hand fastställa att kommissionen bär strikt ansvar för den otillräckliga tidsperioden mellan publiceringen av kommissionens förordning (EU) nr 627/2011 av den 27 juni 2011 och ikraftträdandet samt tillerkänna sökandebolagen ersättning med följande belopp:

— för skadan:

— till bolaget Charron: 123 297,69 euro,

— till bolaget Almet: 384 210 euro,

— för ersättningsgill utebliven vinst:

— till bolaget Charron, beträffande det avtal som ingicks med bolaget Suraj, 78 051,76 USD, det vill säga 55 211,57 euro,

— till bolaget Almet, beträffande det avtal som ingicks med bolaget Suraj, 69 059,18 USD, det vill säga denna dag 48 827,61 euro, samt

— i alla händelser förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna samt betala 10 000 euro som bidrag till sökandebolagens försvarskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Den första grunden avser allvarliga brister i de slutsatser kommissionen drog innan det fattade beslutet och som ledde till oriktigheter i de påstådda faktiska omständigheterna.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom den angripna förordningens omedelbara ikraftträdande gjort att sökandena inte kunnat anpassa sin verksamhet.

Överklagande ingett den 11 augusti 2011 av Europeiska polisbyrån (Europol) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 maj 2011 i mål F-83/09, Kalmár mot Europol

(Mål T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska polisbyrån (Europol) (ombud: D. Neumann, D. El Khoury och J. Arnould, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och E. Antypas)

Övrig part i målet: Andreas Kalmár (Haag, Nederländerna)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva den överklagade domen och avgöra målet i sak, såvitt personaldomstolen

a) ogiltigförklarade Europols beslut av den 4 februari 2009 genom vilket Europols direktör sade upp avtalet om visstidsanställning med Andreas Kalmár, beslutet av den 24 februari 2009 genom vilket Europols direktör har befriat den berörde från skyldigheten att iakttä uppsägningstiden och beslutet av den 18 juli 2009 om avslag på klagomålet,

b) förpliktade Europol att till Andreas Kalmár utge skadestånd uppgående till 5 000 EUR, och

c) förpliktade Europol att ersätta rättegångskostnaderna;

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i första instans samt i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om att domstolen inte får döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*) (dispositionsprincipen) och åsidosättande av rätten till försvar

— Enligt klaganden har personaldomstolen gjort en prövning på grundval av andra omständigheter än de som anförts av svaranden.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning vid bedömningen av de omtvistade beslutens rättsenlighet.

— Personaldomstolen har framför allt gjort sig skyldig till en felaktig tillämpning av omsorgsplikten och motive-ringsskyldigheten.

3. Tredje grunden: Personaldomstolens felaktiga rättstillämpning beträffande föremålet för talan om ogiltigförklaring.

— Enligt klaganden borde personaldomstolen ha kvalificerat beslutet av den 18 juli 2009 som en rättsakt som går någon emot och som också kan vara föremål för domstolens prövning.

4. Fjärde grunden: Personaldomstolens dom innehåller ett stort antal fel såsom att Europol "inte" eller "inte omsorgsfullt" har tagit hänsyn till vissa "relevanta och inte förringbara omständigheter" vid uppsägningsbeslutet.

5. Femte grunden: Den överklagade domen är inte tillräckligt motiverad.

6. Sjätte grunden: Felaktigt utdömande av skadestånd.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 22 juli 2011 — ZZ m.fl. mot kommissionen

(Mål F-72/11)

(2011/C 290/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av besluten om fastställande av tröskelvärdena för befordran till lönegrad AD13 och AD14 vid befordringsförfarandena år 2010 och år 2011, förteckningen över tjänstemän som befordras till lönegraderna AD13 och AD14 under befordringsförfarandet år 2010 samt kommissionens implicita beslut att inte befordra ett större antal andra tjänstemän till lönegraderna AD12 eller AD13.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara besluten om fastställande av tröskelvärdena för befordran till lönegrad AD13 och AD14 vid befordringsförfarandena år 2010 och år 2011 vilka offentliggjordes i Administrativa meddelanden nr 3-2010, 65-2010 och 76-2010,
- ogiltigförklara förteckningen över tjänstemän som befordras till lönegraderna AD13 och AD14 under befordringsförfarandet år 2010, vilken offentliggjordes i Administrativa meddelanden nr 65-2010, i den mån denna förteckning fastställdes på grundval av rättsstridiga tröskelvärden samt

ogiltigförklara kommissionens implicita beslut att inte befordra ett större antal andra tjänstemän till lönegraderna AD12 eller AD13,

- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara besluten att avvisa sökandenas klagomål, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 28 juli 2011 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-74/11)

(2011/C 290/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodriguez, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av det beslut som fattats av den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal för kommissionen att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av den myndighet som har behörighet att sluta anställningsavtal för kommissionen att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning, och i den mån det är nödvändigt beslutet att avslå klagomålet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 290/18	Mål T-432/11: Talan väckt den 2 augusti 2011 — Makhlouf mot rådet	13
2011/C 290/19	Mål T-433/11: Talan väckt den 2 augusti 2011 — Makhlouf mot rådet	14
2011/C 290/20	Mål T-436/11: Talan väckt den 3 augusti 2011 — Afriqiyah Airways mot rådet	14
2011/C 290/21	Mål T-438/11: Talan väckt den 12 augusti 2011 — BelTechExport mot rådet	15
2011/C 290/22	Mål T-439/11: Talan väckt den 12 augusti 2011 — Sport-pari mot rådet	15
2011/C 290/23	Mål T-440/11: Talan väckt den 12 augusti 2011 — BT Telecommunications mot rådet	16
2011/C 290/24	Mål T-441/11: Talan väckt den 12 augusti 2011 — Peftiev mot rådet	17
2011/C 290/25	Mål T-442/11: Talan väckt den 5 augusti 2011 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen	17
2011/C 290/26	Mål T-445/11: Talan väckt den 12 augusti 2011 — Charron Inox och Almet mot kommissionen ..	18
2011/C 290/27	Mål T-455/11 P: Överklagande ingett den 11 augusti 2011 av Europeiska polisbyrån (Europol) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 maj 2011 i mål F-83/09, Kalmár mot Europol	19
Personaldomstolen		
2011/C 290/28	Mål F-72/11: Talan väckt den 22 juli 2011 — ZZ m.fl. mot kommissionen	20
2011/C 290/29	Mål F-74/11: Talan väckt den 28 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	20

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

